

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.124/2025/13. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2026. március 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2025. október 2. napján kihirdetett, 17.B.29/2025/69. számú ítéletét *megváltoztatja*.

Az elsőfokú eljárásban további 479.519,- (négy százhetvenkilencezer-ötszáz tizenkilenc) forint büntügyi költség merült fel, melyből a vádlott 200.591,- (kettő százezer-ötszáz kilencvenegy) forintot köteles megfizetni, a fennmaradó 278.928,- (kettő százhetvennyolcezer-kilenc százhuszonnyolc) forint az állam terhére marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott édesanyjának neve helyesen Név1, személyi azonosító okmányának száma igazolványszám1.

A másodfokú eljárásban 168.159,- (egyszázhatvannyolcezer-egyszázötvenkilenc) forint büntügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2025. április 30. napjától október 2. napjáig tartó nyilvános folytatólagos tárgyalássorozat alapján meghozott és utóbbi napon kihirdetett 17.B.29/2025/69. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét kábítószer birtoklásának büntetében (Btk.178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont) és bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében (Btk. 237. § (1) bekezdés) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 6 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből annak kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, rendelkezett az előzetes fogvatartás szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek további sorsáról, és az eljárás során felmerült büntügyi költség részben vádlott általi, részben állam által történő viseléséről.

[2] A fenti határozattal szemben az ügyész a vádlott terhére a kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás súlyosításáért, Terhelt1 vádlott és védője az ok megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.90/2025/11-I. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a felülbírálat

terjedelme teljeskörű a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései, valamint a Be. 584. § (4) bekezdése alapján.

[4] A perrendi szabályok megtartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az ügyészi álláspont szerint a törvényszék részben megalapozatlan, ezen belül részben felderítetlen tényállást állapított meg, mivel a törvényszék nem ismertette a 8.6.12. szám alatt elfekvő igazságügyi vegyészszakértői véleményt. Ezen vélemény tanúsága szerint a 2. számú bűnjelcímkével ellátott bűnjeltasakban lévő anyag metamfetamint tartalmazott, annak hatóanyag-tartalma 9,2 gramm volt, ami meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 92 %-a. Erre figyelemmel bizonyítás felvételével a vegyészszakértői vélemény felolvasását indítványozta, majd ezen szakvéleményre és a 8.9.1. szám alatt elfekvő lefoglalási jegyzőkönyv tartalmára kérte kiegészíteni az ítéleti tényállást annak rögzítésével, hogy a vádlottól további 9,2 gramm metamfetamin-bázist tartalmazó kábítószer került lefoglalásra, ekként összesítve a vádlottól lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 127,1%-a.

[5] A tényállásból a törvényszék helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a terhére rótt bűncselekmények minősítése is törvényes. A büntetéskiszabási körülmények körében kiemelte, hogy a vádlott beismerése nyomatéka a tettenérés folytán rendkívül csekély, és a hatóanyag-tartalmat is vitatta a vádlott, mely megbánásának nyomatékát is megkérdőjelezi. A fellebbviteli főügyészség szerint a feltárt enyhítő körülmények súlya nem indokolja a középértéktől ilyen mértékű enyhítést.

[6] Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek tartva tárgyalás tartása keretében a hivatkozott szakértői vélemény felolvasás útján történő tárgyalás anyagává tételét, majd az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a tényállás átiratban írt korrekciója mellett a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamának súlyosítását, egyebekben az elsőfokú döntés helybenhagyását indítványozta.

[7] Terhelt1 vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a védenca bűnössége Btk. 178. § (2) bekezdés b) pontja szerint történő megállapítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

[8] A nyomozás során beszerzett szakértői véleménnyel kapcsolatos aggályok körében kitért arra, hogy a metamfetamin olaj megjelenésű, ezért a szakértői intézet által vizsgált por a külső megjelenése alapján a metamfetaminnak legfeljebb valamilyen sója, akár metamfetamin-hidroklorid is lehet. szakértő3 szakértő mérési eredményei alapján a mért érték szinte azonos a metamfetamin-hidrokloridével, azonban a védő szerint ez nem került alátámasztásra semmilyen erre alkalmas további vizsgálat eredményével. A védő ezt követően részletezte szakértő3 szakértő által alkalmazott módszer hátrányait, kifogásolta, hogy annak részletes leírása nem lett közzé téve, így nem ismert a meghatározást zavaró tényezők és a vizsgálat megbízhatóságát befolyásoló vegyületek listája, így az általa felkért szakértő4 szakértő szerint megkérdőjelezhető az eljárás megbízhatósága a metamfetamin megbízható kimutatására.

[9] Kiemelte azt is, hogy szakértő⁴ szakértő által számított 110,3 gramm közel esik a különösen jelentős mennyiség alsó határához, ezért indokolt az eredmény 95 % hoz képest nagyobb megbízhatósági szinten való megadása, azonban azt is bemutatta, hogy 99,8% megbízhatósági szinten valószínű legkisebb metamfetamin mennyisége 106,7 grammra számolható.

[10] A védő a metamfetamin koncentrációjára megállapított értékeket is elfogadhatatlannak tartotta a vizsgálat során használt készülék lámpájának használati időtartama lényeges túllépése okán, ezért álláspontja szerint a vizsgálat nem volt hiteles. Az adatok megbízhatóságát amiatt is kérdésesnek tartotta, mivel a kalibráció közel negyedévvel korábban történt, ezért nem garantált, hogy a kalibráció és a mérés ugyanolyan állapot mellett történt.

[11] Kifogásolta az ítélet [31] bekezdésében rögzített megállapításokat, mivel a törvényszék önellentmondásba keveredett, amennyiben az elsőfokú bíróság nem, vagy nem megfelelő szakértelemmel rendelkezik, úgy nem állapíthatja meg, hogy az előterjesztett szakvélemények körül melyikben foglaltak helytállóan, az elsőfokú bíróságnak az ítéletében indokolnia kellett volna, miért mellőzte szakértő⁴ szakértő által tett megállapításokat, és miért fogadta el feltétel nélkül szakértő³ szakértő által elmondottakat. A védő szerint indokolt lett volna kiküszöbölni a szakértői vélemények közötti ellentétet, akár egy harmadik szakértő kirendelésével is, ennek azonban a törvényszék nem tett eleget, ezért kifogásolta, hogy a törvényszék csak a bírósági tárgyaláson ütköztette a szakvéleményeket, az NSZKK-t nem hívta fel véleménye kiegészítésére sem. szakértő⁴ által előterjesztett szakvélemény és annak kiegészítései olyan mértékben kérdőjelezték meg a nyomozó hatóság által beszerzett szakvéleményt, hogy megalapozott ítélet az alapján nem hozható. A tárgyalási jegyzőkönyv a lényeges szakkérdéseket pontatlanul, elhomályosítva tartalmazza, ezért a másodfokú bíróság sem tud a védő szerint hiteles képet kapni a szakértő asszony által elhangzottakról, az NSZKK-nak írásban kellett volna reagálnia szakértő⁴ szakértő által felvetett aggályokra.

[12] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyész képviselője az átiratában foglaltakat – a bizonyítás felvételére irányuló indítvány kivételével – fenntartotta. Rámutatott arra, hogy neuralgikus pont volt a bizonyítás során a hatóanyag-tartalom tisztázása, ezért a két szakértőt a törvényszék egymás jelenlétében a tárgyaláson meghallgatta, és a szakértői vélemények tartalmát logikai hiba nélkül értékelte. Ezt követően kiemelte a kábítószer birtoklására vonatkozó szabályozás szigorodását az irányadó büntetési tételkeret tekintetében, majd továbbra is hangsúlyozta, hogy a vádlott beismerő vallomásának nyomatéka csekélynek tekinthető, és a hatóanyag-tartalom megkérdőjelezése pedig a vádlott megbánásának nyomatékát is kétségesse teszi, ezért a kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartalmának súlyosítását indítványozta.

[13] A védő a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat változatlanul fenntartva továbbra is az NSZKK által készített szakértői vélemény kapcsán megfogalmazott aggályait hangoztatta, mely alapján az álláspontja szerint nem lehet a védencét az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetéssel sújtani. Kifogásolta, hogy több tárgyaláson arra törekedett a törvényszék, hogy az általa felkért szakértőt kizárja, és azt sem tartotta szükségesnek, hogy úgy oldja fel a szakértői vélemények közötti ellentétet, hogy írásban felhívja az NSZKK-t a szakvélemény írásban történő kiegészítésére a hiányosságok kiküszöbölése érdekében, elegendőnek tartotta a

szakértői vélemény egy tárgyaláson való ütköztetését. Arra is rámutatott, hogy az álláspontja szerint olyan szakkérdések merültek fel, amiket nem tudtak teljeskörűen jegyzőkönyvezni. Az is tisztázásra került az eljárásban, hogy másik szakértő kirendelésének a kérelme egy hipotetikus gondolat, hiszen másik szakértői intézet kirendelése esetén is Településlen kerülne sor a vizsgálatra, ami egy rendszerhiba, melyet indokolt lett volna az ügyészségnek is figyelembe venni az indítványa megtételekor.

[14] Kiemelte, hogy a védenec 3. éve van Magyarországon, melynek során minden szabályt maradéktalanul betartott, tettéért megbűnhődött, a hatóanyag-tartalom vitatása nem jelenti azt, hogy nem bánta meg a tettét, hanem egyszerűen nem ért egyet azzal, hogy egy maréknyi kábítószer miatt ilyen súlyú büntetést kell letöltenie, különösen egy aggályos szakvéleményre alapítva.

[15] A fellebbviteli főügyészség képviselője viszonzválaszában rámutatott arra, hogy az ügyészség a nyomozás során mindent megtett annak érdekében, hogy a védelem által felvetett aggályokat tisztázza, a 2025. október 2. napján megtartott tárgyaláson a szakértők párhuzamos meghallgatása is megtörtént, melyről készült jegyzőkönyvből az ügyész a releváns szakértői megállapításokra is kitért. A szakértő elmondta, hogy a vizsgált anyag nem tartalmazott mást, mint metamfetamint, a vizsgálati eredmények alapján a lefoglalt anyagok tiszta metamfetamin-hidrokloridnak rögzíthetők, nem volt bennük más vegyület, és a lefoglalási körülmények alapján semmi nem utalt arra, hogy a lefoglalt anyag különleges tárolási körülményeket igényel. A metamfetamin megnevezése a vonatkozó BM rendeletben foglaltaknak megfelelő, a mérési bizonytalanságot a szakmai ajánlások alapján állapították meg. Ezt követően bemutatta az elkészített szakvélemény ellenőrzésének folyamatát, mely alapján hangsúlyozta, hogy az elkészített szakvéleményt három megfelelő szakmai tudással rendelkező szakértő vizsgálja, hogy a vizsgálati módszer megfelel-e a vonatkozó jogszabályoknak, majd az eredményeket összeveti a szakvéleményben foglaltakkal. A szakértő azt is kiemelte a meghallgatása alkalmával, hogy másik vizsgálat elvégzése alapján is ugyanezen eredményre jutnánk, ezért a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a védelem által felvetett aggályok elhárultak.

[16] A védő viszonzválaszában továbbra is azt hangoztatta, hogy a szakértő által leírt anyag egy folyadék, holott kristályos anyagot foglaltak le, a vizsgálatához használt lámpa 3-4-szer többet volt használva a megengedettnél, ezért egzakt megállapítást sem lehet a hatóanyag-tartalomra tenni. Álláspontja továbbra is az volt, hogy a lefoglalt anyagot különös körülmények között kell tárolni, mivel a benne lévő anyagok akár a perbeli, akár más anyagokra bomolhatnak, és a védő szerint a lefoglalt anyagban volt más anyag is, ezt a különböző vizsgálati módszerek is kimutatták, azonban, hogy mik ezek, és mire bomolhatnak, erre semmilyen megállapítást nem tartalmaz az NSZKK véleménye.

[17] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

[18] A bejelentett fellebbezések az alábbiak szerint nem alaposak.

[19] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezések tartalmára – különösen a jogorvoslati kérelmekre, azok írásbeli indokolására, a fellebbviteli eljárásban előadott perbeszédekben foglaltakra tekintettel –, a fellebbviteli főügyészségi átiratban részletezettek

figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdéseiben meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el.

[20] A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó valamennyi rendelkezését.

[21] A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozottsági hibát, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát megakadályozta volna. A fentiek szerinti teljes felülvizsgálat kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésre, a másodfokon eljáró bíróságnak emellett a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában is megfelelően vizsgálnia és kontrollálnia kellett.

[22] A Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség NF.137/2024/94. számú vádirata 2025. február 26. napján érkezett a Tatabányai Törvényszékre. A 2025. április 30. napján megtartott előkészítő ülésen, majd az azt követően megkezdett tárgyaláson Terhelt1 vádlott nem ismerte be teljeskörűen a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Nem vitatta, hogy volt nála kábítószer, és azt sem, hogy milyen állapotban vezetett, azonban nem értett egyet a vádhatóság által meghatározott kábítószer-mennyiséggel, ezért a bizonyítás szerves részét a lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalmának meghatározása képezte.

[23] Az eljárás során az elsőfokú bíróság ismertette a vádlott eljárás során tett vallomásait, a vádlottal utazó tanú1, illetve az intézkedést foganatosító pénzügyőrök, tanú2 és tanú3 tanúk vallomásait, a helyszíni szemle jegyzőkönyvét, illetve a foglalási jegyzőkönyvet. A magánszakértői vélemény előterjesztése körülményeit megvizsgálva az elsőfokú bíróság szakértő4 magánszakértőt meghallgathatónak ítélte, és őt az eljárásba bevonta. A nyomozás során kirendelt NSZKK képviselőjében eljáró szakértő3 szakértő és a bevont szakértő4 szakértő külön-külön is meghallgatásra került. A szakértők meghallgatásai alkalmával az eljárás során rendelkezésre álló valamennyi szakértői vélemény ismertetésére is sor került, azonban a 2025. június 12. napján megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvben a 8.6.12. szám alatt elfekvő szakértői vélemény elírás folytán tévesen 8.6.15. számúként került rögzítésre, azonban a jegyzőkönyvből egyértelmű következtetés vonható arra, hogy ezen szakvélemény ismertetésére is sor került és a bizonyítás részévé vált, ahogyan akkor is, amikor szakértő3 szakértő a személyes meghallgatásai alkalmával is részletesen kitért a szakvéleményei megállapításaira, ezért a fellebbviteli főügyészség indítványa ellenére az ítéltábla nem találta szükségesnek a szakvélemény ismételt felolvasását.

[24] Az eljárás során szakértő4 szakértő a szakvéleményét kiegészítette, melyre figyelemmel ezen szakértői vélemény kiegészítés ismertetését követően a két szakértő egymás jelenlétében történő meghallgatására is sor került a 2025. október 2. napján megtartott tárgyaláson a szakvélemények közötti ellentmondások tisztázása érdekében. A nyomozás során beszerzett toxikológiai véleményt is ismertetés útján tette a törvényszék a bizonyítási eljárás részévé.

[25] A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy az széles körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékhalmoz tárgyalás

anyagává tételére az eljárás során perrendszerűen sor került, az eljáró bíróság alapos tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, és azt egészében helyénvaló módon is állapította meg. A törvényszék kimerítően foglalkozott mindazokkal a személyi, tárgyi, szakértői és okirati jellegű bizonyítékokkal, amelyek az ügy meghatározó jelentőségű elemeiként alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítékértékelés alapjául szolgáljanak. Mindezeket összevetette a terhelt érdemi védekezésével, és az ezzel kapcsolatos tényeket és adatokat egymásra is tekintettel megfelelő értékelésben részesítette. Összességében az elsőfokon eljáró bíróság kellő részletességgel értékelte és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy ténylegesen mire alapozta az ítéleti tényállást.

[26] Érdemleges támadás perrendi-eljárási oldalról az elsőfokú bíróság által lefolytatott szakértői bizonyítási tevékenységet érte, ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság azonban nem észlelt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetőleg érdemi kihatású relatív hatályú eljárési hibát, hiányosságot vagy mulasztást.

[27] A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy a kirendelt szakértő intézet képviselőjében eljáró szakértő3 szakértő a hatóságok által feltett valamennyi kérdésre az eljárására irányadó szabályokat betartva válaszolt, a törvényszék az eljárásba szakértőként bevonta a védelem által magánszakértői vélemény felkészítésére felkért szakértő4 szakértőt, nemcsak a kirendelt, hanem az eljárásba bevont magánszakértő személyes meghallgatását is foganatosította, illetve a két szakértő egymás jelenlétében történt meghallgatására is sor került. A másodfokú bíróság a törvényszék eljárásában hibát nem észlelt, a szakértői vélemények közötti eltérést a Be. 197. § (3) bekezdés alkalmazásával a szükséges körben tisztázta. Megállapítható, hogy az eljárásba bevont magánszakértő a hatóanyag-tartalom számítása során gyakorlatilag feltételezésekbe bocsátkozott, nem konkrétumokat, hanem lehetőségeket sorolt fel, ezek a lehetőségek ugyan felmerülhetnek, azonban azokat a kirendelt szakértő3 szakértő mind a szakvéleménye kiegészítésekor, mind a személyes meghallgatásakor kategorikusan cáfolni tudta, az aggályokat eloszlatta, és állításait egzakt adatokkal is alá tudta támasztani.

[28] A 2024. november 15. napján kelt kiegészítő igazságügyi vegyészszakértői vélemény szerint, melynek megállapításait szakértő3 szakértő a tárgyaláson is fenntartotta, a vizsgált anyagok 79,9 tömegszázalék, illetve 80,0 tömegszázalék metamfetamin-bázist tartalmaztak, mely metamfetamin-bázis koncentráció 99,5, illetve 99,6 tömegszázalék, azaz gyakorlatilag tiszta metamfetamin-hidrokloridnak felelt meg. A szakértő azt is megjelölte, hogy a középérték körüli tartomány 95 %-os megbízhatósági szintnek felelt meg. Ugyan a védelem az eljárás során indokoltnak tartotta a mennyiségi eredmény nagyobb megbízhatósági szinten történő megadását, azonban ezzel kapcsolatban megállapítható volt, hogy szakértő4 szakértő véleményében maga is arra a számításra jutott, hogy 99,8% megbízhatósági szinten is meghaladja a metamfetamin mennyiség a különösen jelentős mennyiség alsó határát, ezért erre vonatkozó további vizsgálat sem volt indokolt. szakértő3 szakértő a tárgyaláson is kategorikusan állította, hogy nem tartalmazott a lefoglalt anyag olyan anyagot, amely instabil vegyület volna, különleges tárolási körülményeket igényelt volna és a nem megfelelő tárolás következtében metamfetaminná alakult volna, a lefoglalt anyag nem tartalmazott mást, mint metamfetamint. Nem maradt kétség a tekintetben sem, hogy a szakértői vizsgálat során az irányadó szabályok megtartásra kerültek, a szakvélemény elkészítése jogszerűen történt.

[29] Erre figyelemmel a védelmi álláspont ellenére a szakvélemények között nem mutatkozott semmi olyan, releváns kérdésre vonatkozó feloldhatatlan ellentét, amely akár a szakvélemény írásbeli kiegészítését, akár további szakértő bevonását indokolta volna, ekként szakértő3 szakértő által készített szakvélemények aggálytalanul felhasználhatóak voltak az ügyben.

[30] Itt kíván a másodfokú bíróság rámutatni arra, hogy az igazságügyi vegyészszakértők által az egyes kábítószerfajták esetében figyelembe vett tiszta hatóanyag-tartalom számítási módokkal összefüggésben az elsőfokon eljáró törvényszék nem helytállóan alkalmazta a Be. 7. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezést, hiszen bármennemű bizonytalanság felmerülése esetén a vádlottra nézve kedvezőbb értékek alapulvételével indokolt meghatározni az elkövetési mennyiséget. A vegyészszakértői vélemények ellentmondásos értelmezésre adnak lehetőséget azzal, hogy a konkrét mérési eredmények rögzítésénél feltüntetik az irányadó mérési hibahatárt, azonban a hatóanyag-tartalom és a hatóanyag-koncentráció megállapításánál rögzített $\pm$ mérési eredménynél a vádlottra kedvezőbb számítási módot kell alkalmazni, azaz kivonással kell a kedvezőbb tételt meghatározni. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság - a kivonás mellőzésével - a szakértői véleményekben rögzített alapértékekkel számolt, ezért ennek korrigálása vált indokolttá.

[31] Erre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy Terhelt1 vádlottól két külön csomagban került a kábítószer feltalálásra, az 1-es bűnjelcímével ellátott, nettó 147,37 g kábítószer $117,9 \pm 7,4$, azaz 110,5 g metamfetamin bázist, míg a 2-es bűnjelcímével ellátott, nettó 11,51 g kábítószer $9,2 \pm 0,52$, azaz 8,68 g metamfetamin bázist tartalmazott, azaz vádlott által megszerzett és tartott nettó 158,88 g kristályos anyagból összesen legkevesebb 119,18 g metamfetamin volt kimutatható. Ez a mennyiség meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 119%-a.

[32] A törvényszék által megállapított tényállás a [10] bekezdésben írtak fentiek szerinti helyesbítésével és pontosításával került összhangba az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az a továbbiakban korrekcióra már nem szorult, így az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a helyesbített tényállás alapján bírálta felül a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot.

[33] Az így megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségének fennálltára mindkét terhére rótt bűncselekmény elkövetésében, egyúttal a bűncselekmények jogi minősítése is megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek, az ahhoz fűzött jogi indokolás is teljes volt.

[34] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számbavett és megfelelően értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre. Megállapítható, hogy további enyhítő körülményként értékelendő, hogy a vádlott hosszabb ideje már kényszerintézkedés hatálya alatt, ugyanakkor azt is fontos hangsúlyozni, hogy a rendezett életkörülmény nem minősíthető enyhítő körülményként a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről rendelkező 56/2007. BK véleményre is figyelemmel.

[35] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[36] Terhelt1 vádlott esetében a Btk. 81. § (1)–(3) bekezdések alapján irányadó büntetési tétel 5 évtől 17 évig terjedő szabadságvesztés, a Btk. 80. § (2) bekezdés szerint számítandó középérték 11 év. Az enyhítő körülmények nagyobb súlya és a hatóanyag-tartalom alsó határértékhez közeli volta lehetőséget biztosított, hogy a bíróság az irányadó középértéktől a vádlott javára kedvezően eltérjen, ugyanakkor az elsőfokon alkalmazott joghátrány szükségszerű, illetve elegendő is a büntetési célok elérése érdekében, annak további súlyosítása nem indokolt, ahogyan annak további enyhítésére sem látott az ítéltábla alapos indokot. A vádlottal szemben a büntetési tétel alsó határát közelítő tartamban kiszabott szabadságvesztés büntetés és a kiutasítás alkalmazása, annak tartama az általános és a különös megelőzés követelményrendszerének kritériumait teljesíti és alkalmas arra, hogy a szankcióalkalmazás kettős célját elérje, s a vádlottat és másokat is visszatartsa a jövőben újabb, akár ilyen típusú bűncselekmények megvalósításától.

[37] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései is korrekcióra szorulnak a felhívott jogszabályhelyek, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség tekintetében.

[38] A másodfokú bíróság az ítélet [40] bekezdésében rögzítetteket akként pontosítja, hogy a fegyház végrehajtási fokozat meghatározása a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontján alapult, és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezésből mellőzi a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdése felhívását.

[39] Az elsőfokú eljárás során további bűnügyi költségként a szakértők meghallgatása kapcsán merültek fel költségek, melynek viselésére a vádlott köteles a Be. 574. § (1) bekezdés alapján, továbbá annak okán felmerült további költségek, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján a magyar állam terhén maradt.

[40] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[41] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülés keretében elbírálv a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a járulékos rendelkezések körében megváltoztatta, egyebekben a törvényszék elsőfokú ítéletének rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helybenhagyta a vádlott édesanyja neve és a személyi azonosító okmány száma pontosításával, mivel azokban a felülbírálat során elírást észlelt.

[42] A Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az ítéltábla megállapította a másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett annak a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam által történő viselése tárgyában is.

Győr, 2026. március 12.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2025. október 2. napján kihirdetett, 17.B.29/2025/69. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. március 12.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke